

EXUBERANT, pres del ll. *exübĕrans, -antis*, participi actiu del verb *exuberare* 'desbordar-se', 'sobre-eixir', deriv. de l'adj. *uber, -ĕris*, 'fecund', 'abundant' (i d'*uber* 'braguer, mamella'). □ 1.ª doc.: 1803, Belv.

DERIV.: *Exuberància* [Belv. 1803], del ll. tardà *exuberantia* id. *Ubèrrim* [1803, Belv.], pres del ll.

uberrĭmus, superlatiu de *uber*. *Überós*.

Exulceració, exculcerar, V. úlceras Exultació, exultant, exultar, V. saltar Exutori, V. indument Exundir, veg. aterrar (errada tip. per *exaudir/eixoir*) *Exvot, V. vot*